

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง : บทบาทของจเรตำรวจกับการปฏิบัติหน้าที่
ตามหลักสิทธิมนุษยชน

จัดทำโดย

พลตำรวจโทอุดม ชัยมงคลรัตน์
รหัส ๕๗๐๒๔๙

เอกสารวิชาการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตร “หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย” รุ่นที่ ๒
วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ
สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

บทบาทของจเรตำรวจกับการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักสิทธิมนุษยชน

พล. ต.ท อุดม ชัยมงคลรัตน์

ผู้ช่วย ผบ. ตร.

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์ในประเทศไทยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมมีความตื่นตัวในกระแสความคิดด้านสิทธิมนุษยชน ควบคู่กับกระแสการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีบุคคลกลุ่มองค์กรทางสังคมและการเมืองเคลื่อนไหวในรูปแบบและวิธีการต่างๆ เพื่อปกป้องคุ้มครองขจัดปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ถึงแวดลอม ชาติพันธุ์ ฯลฯ และส่งเสริมการพัฒนาสิทธิมนุษยชนดังที่ปรากฏชัดเจนตามสื่อแขนงต่างๆ ทั่วไป.

ในรายงานของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยเป็นต้นเหตุของการละเมิดสิทธิมนุษยชนในหลายกรณี โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนใต้ ในสงครามปราบปรามยาเสพติด ในการจับและจองจำผู้ต้องหา ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำ และในการจำกัดเสรีภาพการแสดงออก ในบางครั้งเจ้าหน้าที่ที่กระทำผิดอาจถูกจับและลงโทษหรือปลดออกแต่สิทธิการได้รับยกเว้นโทษตามกฎหมายการศึก พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่ถูกลงโทษตามสมควร ส่วนการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยคนทั่วไปและอาชญากรได้แก่ การค้ามนุษย์ การบังคับค้าบริการทางเพศ การเลือกปฏิบัติ โดยผู้ถูกละเมิดได้แก่ ผู้ลี้ภัย แรงงานต่างชาติ แรงงานเด็ก สตรี กลุ่มชาติพันธุ์ ชนกลุ่มน้อย ผู้พิการเป็นต้น (th.wikipedia.org/wiki/สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้กำหนดให้มีการปรับปรุงในด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชนหลักสิทธิมนุษยชนบัญญัติไว้ และพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา กระบวนการลงโทษโดยวิธีต่างๆ การตรวจสอบการใช้อำนาจขององค์กรรัฐ ซึ่งบัญญัติไว้ดังนี้ ในหมวด 1 มาตรา 3 วรรค 2 การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม หมวด 13 จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรา 279 “ มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น” วรรค 2 มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ.

ไทยมีพัฒนาการในการพิทักษ์และส่งเสริมสิทธิมนุษยชนแล้ว แต่ในทางปฏิบัตินั้นยังมีนโยบายและกฎหมายบางอย่างที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศก็ยังคงปรากฏอยู่เสมอ และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ถ้าไม่รีบดำเนินการแก้ไขให้ทันทั่วถึง ซึ่งตำรวจเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของในเรื่องการพิทักษ์และส่งเสริมสิทธิมนุษยชนด้วยองค์กรหนึ่ง เพราะตำรวจมีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง เทียงธรรมโดยคำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ ดังนั้นองค์กรที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อสร้างศรัทธาและความเชื่อถือไว้วางใจว่าสามารถเป็นที่พึ่งให้แก่ประชาชนได้ จเรตำรวจซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจราชการ ตรวจสอบ สืบสวนข้อเท็จจริง รับเรื่องราวร้องทุกข์ ส่งเสริม และดูแลให้ข้าราชการตำรวจประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ดี ตามกรอบของหลักสิทธิมนุษยชนจึงเป็นที่พึ่งที่สำคัญให้แก่ประชาชนเช่นกัน.

สิทธิมนุษยชน

ความเป็นมาของสิทธิมนุษยชนสากล

(คู่มือหลักสิทธิมนุษยชนสากล .www.investigation.inst.police.go.th.)

สิทธิมนุษยชนมีพัฒนาการมาจากความพยายามของมนุษย์ที่จะให้ศักดิ์ศรีของมนุษย์ชนได้รับการเคารพ และจากการต่อสู้เพื่อเสรีภาพและความเสมอภาคที่เกิดขึ้นในดินแดนต่างๆ ทั่วโลก แนวความคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนเกิดจากบรรดานักคิดที่มาจากหลากหลายประเพณีและศาสนา ต่อมาผู้บริหารประเทศและนักกฎหมายต่างมีบทบาทในการส่งเสริมแนวความคิดดังกล่าวและร่างขึ้นเป็นเอกสารที่ใช้ปกป้องสิทธิของบุคคลและค่อยๆ กลายเป็นบทบัญญัติและรัฐธรรมนูญของชาติต่างๆ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 (ค.ศ. 1914 – 1918) สิ้นสุดลง องค์การสันนิบาตชาติ ซึ่งเป็นองค์การสากลระหว่างรัฐบาลองค์การแรกกำเนิดขึ้นเพื่อจะหาวิถีทางที่จะคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติ แต่งานของสันนิบาตชาติในเรื่องนี้ก็จำกัดอยู่เพียงการคุ้มครองชนกลุ่มน้อยในบางประเทศเท่านั้น ความพยายามระดับนานาชาติที่จะปกป้องสิทธิของผู้ใช้แรงงานในอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ปรากฏขึ้นต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 และได้กลายเป็นข้อตกลงระดับนานาชาติ ร่างขึ้นโดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศเมื่อ ค.ศ. 1919 สงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ. 1939 – 1945) ได้นำมาซึ่งการทำลายล้างชีวิตและศักดิ์ศรีของมนุษย์ชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีความพยายามที่จะทำลายชนกลุ่มต่างๆ โดยอ้างเหตุแห่งเชื้อชาติและศาสนา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีบทบัญญัติระดับนานาชาติ เพื่อเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการดำเนินการจัดตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้น บรรดาผู้นำ 50 ประเทศได้ร่วมลงนามในกฎบัตรสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1945 ซึ่งประกาศเป้าหมายหลักขององค์การ

สหประชาชาติ ซึ่งได้ถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการในวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 1945 ว่า : “เพื่อปกป้องคนรุ่นต่อไปจากภัยพิบัติของสงคราม และเพื่อยืนยันความศรัทธาในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในศักดิ์ศรี และคุณค่าของมนุษย์ และในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี” ด้วยเหตุที่กฎบัตรสหประชาชาติ เป็นสนธิสัญญาที่บรรดาประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติร่วมลงนาม จึงถือว่ามีข้อผูกพันทางกฎหมายที่บรรดาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตาม รวมถึงการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และการร่วมมือกับสหประชาชาติตลอดจนนานาประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่บัญญัติไว้ในกฎบัตร ปี ค.ศ. 1945 องค์การสหประชาชาติได้จัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ขึ้น มีหน้าที่ร่างกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน จึงเกิด**ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน** ซึ่งสหประชาชาติ ได้มีมติรับรองเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948 ถือเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติต่อกันของมวลมนุษย์และของบรรดานานาชาติ ถึงแม้ว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจะมิได้มีผลบังคับทางกฎหมายเช่นเดียวกับสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ แต่ปฏิญญาสากลฉบับนี้นับว่ามีพลังสำคัญทางศีลธรรม จริยธรรม และมีอิทธิพลทางการเมืองไปทั่วโลก และถือเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่บรรดาประเทศทั่วโลกยอมรับ

สิทธิที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจำแนกออกได้อย่างกว้างๆ 2 ประเภท คือ

1. สิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งรวมถึงสิทธิในชีวิต เสรีภาพและความมั่นคงของบุคคล อิสรภาพจากความเป็นทาสและการถูกทรมาน ความเสมอภาคในทางกฎหมาย การคุ้มครองเมื่อถูกจับ กักขัง หรือเนรเทศ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม การมีส่วนร่วมทางการเมือง สิทธิในการสมรสและการตั้งครอบครัว เสรีภาพขั้นพื้นฐานในทางความคิด มโนธรรม และศาสนา การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออก เสรีภาพในการชุมนุม และเข้าร่วมสมาคมอย่างสันติ สิทธิในการมีส่วนร่วมในรัฐบาลของประเทศตนโดยทางตรงหรือ โดยการส่งผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งอย่างเสรี

2. สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งครอบคลุมถึงสิทธิในการทำงาน การได้รับค่าตอบแทนเท่ากันสำหรับงานที่เท่ากัน สิทธิในการก่อตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงาน สิทธิในมาตรฐานการครองชีพที่เหมาะสม สิทธิในการศึกษา และสิทธิในการเข้าร่วมใช้ชีวิตทางวัฒนธรรมอย่างเสรี

เป็นหลักทางศีลธรรมแจกแจงมาตรฐานบางอย่างของพฤติกรรมมนุษย์ และได้รับการคุ้มครองเป็นสิทธิตามกฎหมายเป็นปกติในกฎหมายระดับชาติและนานาชาติ ฉะนั้น สิทธิมนุษยชนจึงเป็นสิ่งสากล (มีผลทุกที่) และเสมอภาค (เท่าเทียมทุกคน)

ความหมายสิทธิมนุษยชน

(แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 .กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)

ปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กล่าวว่า “โดยที่การยอมรับนับถือเกียรติศักดิ์ประจำตัว และสิทธิเท่าเทียมกันและโอนมิได้ของบรรดาสมาชิกทั้งหลายแห่งครอบครัวมนุษยชนเป็นหลักการพื้นฐานแห่งอิสรภาพ ความยุติธรรมและสันติภาพโลก” นั้น หมายถึง สิทธิมนุษยชน เป็นสิทธิประจำตัวของมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรี มีเกียรติศักดิ์ประจำตัว สิทธิมนุษยชนไม่สามารถโอนให้แก่กันได้

นักปฏิบัติการณ์สิทธิมนุษยชนให้คำอธิบายว่า เราเรียกสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกคนที่ต้องได้รับในฐานะที่เป็นคน ซึ่งทำให้คนๆนั้นมีชีวิตอยู่รอดได้อย่างมีความเหมาะสมแก่ความเป็นคนและสามารถมีการพัฒนาตนเองได้ ว่า คือ "สิทธิมนุษยชน"

นอกจากนี้ยังมี มีผู้ให้คำนิยาม " สิทธิมนุษยชน " ไว้หลายความหมาย เช่น
(<https://sites.google.com/.../reuxng-thi1khwam-hmay-khxng-siththi-mnus>)

หมายถึง สิทธิขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนได้รับอย่างเสมอภาคกันเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสันติสุข มีศักดิ์ศรี มีเสรีภาพ มีไม่ตรีจิต และมีความเมตตาต่อกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ อายุ ภาษา ศาสนา สถานภาพทางกาย หรือสุขภาพ

หมายถึง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทยหรือสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคี

หมายถึง สิทธิของความเป็นมนุษย์ ผู้ที่เป็นมนุษย์ย่อมมีสิทธิดังกล่าว ตั้งแต่เกิดจนตายโดยปราศจากข้อจำกัดทางกฎหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มนุษย์เท่านั้นที่มีสิทธินี้ และสิทธินี้เกิดขึ้นโดยติดตัวมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย

หมายถึง สิทธิของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักบังคับของกฎหมายภายใต้หลักการเกียรติศักดิ์ สิทธิที่เท่าเทียมกัน ความเสมอภาค ที่จะเป็นการส่งเสริมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

หมายถึง สิทธิที่ทุกคนมีอยู่ในฐานะเป็นมนุษย์ ทั้งสิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ในส่วนบุคคลและสิทธิในการอยู่ร่วมกันในสังคม สิทธิในความเป็นมนุษย์นั้น มีทั้งสิทธิตามกฎหมายและสิทธิที่มีอยู่โดยไม่ขึ้นอยู่กบบทบัญญัติของกฎหมาย แต่เป็นสิทธิที่เกิดจากมาตรฐานเพื่อความถูกต้อง ความเป็นธรรม หรือความยุติธรรม แต่เดิมสิทธิมนุษยชนจะกล่าวถึงในชื่ออื่น เช่น สิทธิในธรรม สิทธิในธรรมชาติ เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นผู้เขียนขอสรุปความหมายของสิทธิมนุษยชนได้ว่า สิทธิความจำเป็นในการดำรงอยู่ของบุคคลในฐานะและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเสมอภาค ทั้งที่มีอยู่โดยไม่มีขึ้นอยู่กับกฎหมาย และสิทธิตามกฎหมาย

ขอบเขตสิทธิมนุษยชน

(แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2. www.rlpd.moj.go.th/)

เมื่อพูดถึงสิทธิมนุษยชน จึงมีความหมายกว้างกว่า “สิทธิ” ตามกฎหมาย สิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรองทั่วโลก ว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติต่อมนุษย์นั้น สามารถจำแนกได้ครอบคลุมสิทธิ 5 ประเภท ได้แก่

1) **สิทธิพลเมือง** ได้แก่ สิทธิในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพและความมั่นคงในชีวิต ไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกทำร้ายหรือฆ่า สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สิทธิในความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย สิทธิที่จะได้รับการปกป้องจากการจับกุมหรือคุมขังโดยมิชอบ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีในศาลอย่างยุติธรรม โดยผู้พิพากษาที่มีอิสระ สิทธิในการได้รับสัญชาติ เสรีภาพของศาสนิกชนในการเชื่อถือและปฏิบัติตามความเชื่อถือ

2) **สิทธิทางการเมือง** ได้แก่ สิทธิในการเลือกวิถีชีวิตของตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก สิทธิการมีส่วนร่วมกับรัฐในการดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ เสรีภาพในการรวมกลุ่ม สิทธิในการเลือกตั้งอย่างเสรี

3) **สิทธิทางเศรษฐกิจ** ได้แก่ สิทธิในการมีงานทำ ได้เลือกงานอย่างอิสระและได้รับค่าจ้างอย่างเป็นธรรม สิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน การได้รับมาตรฐานการครองชีพอย่างพอเพียง

4) **สิทธิทางสังคม** ได้แก่ สิทธิในการได้รับการศึกษา สิทธิในการได้รับหลักประกันด้านสุขภาพ แม่และเด็กต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างเต็มที่ ที่ได้รับความมั่นคงทางสังคม มีเสรีภาพในการเลือกคู่ครองและสร้างครอบครัว

5) **สิทธิทางวัฒนธรรม** ได้แก่ การมีเสรีภาพในการใช้ภาษาหรือสื่อความหมายในภาษาท้องถิ่น ตน มีเสรีภาพในการแต่งกายตามวัฒนธรรม การปฏิบัติกิจตามวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นของตน การปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนา การพักผ่อนหย่อนใจด้านการแสดงศิลปะ วัฒนธรรม บันเทิงได้ โดยไม่มีใครมาบังคับ

หลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชน

(แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2. www.rlpd.moj.go.th/)

ปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ยังได้เสนอหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนไว้ด้วย หลักการนี้ถือเป็นสาระสำคัญที่ใช้อ้างอิงความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน และใช้เป็นเครื่องมือชี้

วัดว่าสังคมใดมีการเคารพและปฏิบัติตามหลักการสิทธิมนุษยชน **หลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชน** ประกอบด้วย

1. เป็นสิทธิธรรมชาติ ติดตัวมนุษย์มาแต่เกิด หมายความว่า มนุษย์ทุกคน มีศักดิ์ศรีประจำตัว ตั้งแต่เกิดมาเป็นมนุษย์ **ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Human Dignity)** นี้ ไม่มีใครมอบให้ เป็นสิ่งที่ธรรมชาติได้กำหนดขึ้นในมนุษย์ทุกคน ความหมายของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หมายถึง

(1) ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คือ คุณค่าของคนในฐานะที่เขาเป็นมนุษย์

(2) การให้คุณค่าของมนุษย์ แบ่งเป็น 2 ประเภท

(2.1) ในฐานะการดำรงตำแหน่งทางสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับว่ามีอำนาจหรือการยึดครองทรัพย์สินของสังคม

(2.2) ในฐานะที่เป็นมนุษย์ ซึ่งมีความเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยก

(3) การกำหนดคุณค่าที่แตกต่างกันนำมาซึ่งการลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ ซึ่งการให้คุณค่าแบบนี้นำมาซึ่งการเลือกปฏิบัติ จึงต้องปรับวิธีคิดและเน้นให้มีการปฏิบัติ โดยการให้คุณค่าของความเป็นคนในฐานะความเป็นมนุษย์ ไม่ใช่ให้คุณค่าคนตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

2. สิทธิมนุษยชนเป็นสากลและไม่สามารถถ่ายโอนกันได้ หมายความว่า สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นของคนทุกคน ไม่มีพรมแดน ไม่ว่าอยู่ที่ไหนในโลก ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ สัญชาติ ย่อมมีสิทธิมนุษยชนประจำตัวทุกคนไป จึงเรียกได้ว่าสิทธิมนุษยชนเป็นของคนทุกคน ไม่ว่าคนๆ นั้น จะยากจนหรือร่ำรวย เป็นคนพิการ เป็นเด็ก เป็นผู้หญิง ส่วนที่กล่าวว่าสิทธิมนุษยชนไม่สามารถถ่ายโอนให้แก่กันได้ หมายความว่า ในเมื่อสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิประจำตัวของมนุษย์ มนุษย์แต่ละคนย่อมไม่สามารถมอบอำนาจ หรือสิทธิมนุษยชนของตนให้แก่ผู้ใดได้ไม่มีการครอบครองสิทธิแทนกัน เพราะสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องที่ธรรมชาติกำหนดขึ้น เป็นหลักการที่ทุกคนต้องปฏิบัติ แต่หากจะถามว่าในเมื่อสิทธิมนุษยชนเป็นของคนทุกคนเช่นนี้แล้ว สามารถมีสิทธิมนุษยชนเฉพาะกลุ่มได้หรือไม่ ในทางสากลได้มีการจัดหมวดหมู่และกลุ่มของสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิของกลุ่มเฉพาะและสิทธิตามประเด็นปัญหา เช่น สิทธิสตรี สิทธิเด็ก สิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิผู้ติดเชื้อ HIV/เอดส์ สิทธิของผู้ลี้ภัย เป็นต้น

3. สิทธิมนุษยชนไม่สามารถแยกเป็นส่วนๆ ว่าสิทธิใดมีความสำคัญกว่าอีกสิทธิหนึ่ง กล่าวคือ สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ไม่สามารถแบ่งแยกว่ามีความสำคัญกว่าสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิทธิทั้งสองประการนี้ต่างมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้นรัฐบาลใดจะมาอ้างว่าต้องพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจ หรือต้องแก้ปัญหาปากท้องก่อนแล้วจึงค่อยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ย่อมขัดต่อหลักการนี้

4. ความเสมอภาคและห้ามการเลือกปฏิบัติ การเลือกปฏิบัติเป็นปัญหา ที่เกิดขึ้นมานานในทุกสังคม และถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะเหตุว่าในฐานะที่เราเกิดมาเป็นคน ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นคนจน คนรวย คนพิการ เด็ก หรือผู้สูงอายุ คนป่วยหรือมีสุขภาพดี

แต่สังคมไทยมีการเลือกปฏิบัติมาโดยตลอด การจะทำความเข้าใจว่า เรื่องใดเป็นเรื่องการเลือกปฏิบัติ หรือไม่ คงต้องเข้าใจเรื่องความเสมอภาคด้วย ความเสมอภาค ไม่ใช่การได้รับเท่ากัน ความเสมอภาค คือ การที่ทุกคนควรได้รับจากส่วนที่ควรได้ ในฐานะเป็นคน

5. การมีส่วนร่วมและการเป็นส่วนหนึ่งของสิทธินั้น หมายความว่าประชาชนแต่ละคนและกลุ่มของประชาชนหรือประชาสังคมย่อมมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

6. ตรวจสอบได้และใช้หลักนิติธรรม หมายถึง รัฐและองค์กรที่มีหน้าที่ตอบคำถามให้ได้ว่าสิทธิมนุษยชนได้รับการปฏิบัติให้เกิดผลจริงในประเทศของตน ส่วนสิทธิโดยังไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการสากลก็ต้องอธิบายต่อสังคมได้ว่าจะมีขั้นตอนดำเนินการอย่างไร โดยเฉพาะรัฐต้องมีมาตรการปกครองประเทศโดยใช้หลักนิติธรรม หรือปกครองโดยอาศัยหลักการที่ใช้กฎหมายอย่างเที่ยงธรรม ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย มีกระบวนการไม่ซับซ้อนเป็นไปตามหลักกฎหมายและมีความเท่าเทียมกันเมื่ออยู่ต่อหน้ากฎหมาย ไม่มีใครอยู่เหนือกฎหมายได้.

จากหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อาจพอจำแนกเป็นหลักการของสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างๆ ได้ 3 ประการคือ

1. **หลักสิทธิ เสรีภาพ** คือ การเน้นในเสรีภาพของบุคคล เป็นเสรีภาพส่วนตัวของบุคคล เสรีภาพในด้านความคิด ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาหาความรู้ ข้อมูลหรือเผยแพร่ข่าวสาร รวมทั้งเสรีภาพในทางการเมือง
2. **หลักความเสมอภาค** คือ ความเท่าเทียมกันตามกฎหมายของบุคคล ความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและหน้าที่ เช่น สิทธิในด้านการเสียภาษี และสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง
3. **หลักภราดรภาพ** คือ ความเป็นพี่เป็นน้อง ไม่แบ่งแยก การมีส่วนร่วมกันของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ธรรมชาติมอบให้มนุษย์ เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดไม่สามารถถ่ายโอนให้แก่กันได้ คือ การไม่เน้นผิวพรรณ หรือ เผ่าพันธุ์ ชนชั้น.

สิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้
มาตรา 26 การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิ และเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา 40 “ บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ”

(1) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง
 (2) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่ง

(3) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

(4) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

(5) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(6) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ

(7) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม โอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความ และการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(8) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ
หมวด 5 แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม

มาตรา 81 “ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ” ดังต่อไปนี้

(1) คู่มือให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้องรวดเร็วเป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(2) คู่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

(4) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

(5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

องค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม

1. ศาล
2. อัยการ
3. พนักงานสอบสวน (ตำรวจ/กคพ/ปปช/ปปง/ปปส)
4. ราชทัณฑ์
5. คุมประพาศติ
6. ทนายความ
7. องค์กรภาคประชาชน

พนักงานสอบสวน

เมื่อกกล่าวถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ในขั้นแรกของการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมชั้นสอบสวน/ฟ้องร้องนั้นผู้มีอำนาจสอบสวนคือ ตำรวจและยังมีองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้จะขอกกล่าวถึง จเรตำรวจซึ่งมีหน้าที่หลักในการตรวจราชการ ตรวจสอบ สืบสวนข้อเท็จจริง รับเรื่องราวร้องทุกข์ ส่งเสริม และดูแลให้ข้าราชการตำรวจประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะตำรวจมีหน้าที่รักษากฎหมาย เพื่อความยุติธรรมและความสงบเรียบร้อยของประชาชนดังนั้นจึงต้องมีหน่วยงานที่คอยดูแลกำกับ และ

ตรวจสอบ เพื่อให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาและเป็นที่ยอมรับให้แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

จเรตำรวจ

ความหมาย

จเรตำรวจมีหน้าที่หลักในการตรวจราชการ ตรวจสอบ สืบสวนข้อเท็จจริง รับเรื่องราวร้องทุกข์ ส่งเสริม และดูแลให้ข้าราชการตำรวจประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งมีน้อยจึงมีเพียงความหมายตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานที่จะให้นิยามดังนี้

ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ผู้ดูแลทั่ว ๆ ไป ผู้ตรวจตราทั่ว ๆ ไป เช่น จเรตำรวจ จเรทหาร

ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานอังกฤษ ไทย หมายถึงผู้ตรวจราชการ (ระดับกระทรวงหรือทบวง) 2. จเรทหาร, จเรตำรวจ

อำนาจ หน้าที่ของจเรตำรวจ

อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 279 และมาตรา 280 พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 31 (2) และมาตรา 77 และมติ ก.ตร. ในการประชุมจึงออกกฎ ก.ตร. ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดอำนาจ หน้าที่ของจเรตำรวจมีดังต่อไปนี้ (คู่มือเล่มใหญ่ จาก www.takimmigration.go.th/wp-content/.../)

1. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ จัดทำคู่มือและคำอธิบายแนวทางการปฏิบัติ (ตาม กฎ ก.ตร. ข้อ 8 วรรคแรก เดิม)

2. สอดส่องดูแลการรักษาประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจในภาพรวมระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตาม กฎ ก.ตร. ข้อ 8 วรรคแรก เดิม)

3. หากจเรตำรวจแห่งชาติ หรือหน่วยงานที่จเรตำรวจแห่งชาติมอบหมายพบว่าหน่วยงานตำรวจหรือข้าราชการตำรวจใดละเมิด ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ โดยพฤติการณ์ดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบในทางเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติภูมิของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือวิชาชีพตำรวจ ให้จเรตำรวจแห่งชาติรายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและแจ้งผู้บังคับบัญชาในระดับกองบัญชาการหรือหน่วยงานเทียบเท่ากองบัญชาการสอบข้อเท็จจริง และหากเห็นสมควรอาจมอบหมายให้รองจเรตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจ หรือรองจเรตำรวจไปกำกับติดตามการสอบข้อเท็จจริง หรือตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่เป็นอิสระจากกองบัญชาการหรือหน่วยงานเทียบเท่ากองบัญชาการ นั่นก็ได้ (ตามกฎ ก.ตร. ข้อ 8 วรรคสอง ใหม่)

4. จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ ในระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งประสานกับกองบัญชาการต่างๆ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ และส่งเสริมจริยธรรมและพัฒนาคุณธรรมของข้าราชการตำรวจ (ตามกฎหมาย ก.ตร. ข้อ 8 วรรคสาม ใหม่)

5. เสนอแนะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติวางระเบียบการรายงานตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ (ตาม กฎ ก.ตร. ข้อ 10 วรรคสาม เดิม)

6. เสนอความเห็นต่อ ก.ตร. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ (ตาม กฎ ก.ตร. ข้อ 11 วรรคหนึ่ง เดิม)

บทบาทของเรตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักสิทธิมนุษยชน

จากบทบาท หน้าที่ของเรตำรวจจะเห็นได้ว่าเป็นงานที่สำคัญเน้น 3 ด้าน คือ 1. การตรวจราชการ 2. การรับเรื่องราวร้องเรียนร้องทุกข์ 3. งานจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ ซึ่งวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ตามหลักสิทธิมนุษยชนได้ดังนี้

1. หลักเสรีภาพ คือ การปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของบุคคล สิทธิ เสรีภาพตามหลักนิติธรรมที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ 2550 โดยมีจิตสำนึกในจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ ดังเช่นใน มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง มาตรา 26 การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

แนวทางการปฏิบัติ

(1) การปฏิบัติบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องอำนาจตามกฎหมาย และข้อจำกัดของอำนาจ จะละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนไม่ได้

(2) การรับเรื่องราวร้องเรียนร้องทุกข์จากองค์กรประชาชนต้องปฏิบัติที่เหมาะสมโดยคำนึงตามสิทธิและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

2. หลักความเสมอภาค ข้าราชการตำรวจประพฤติปฏิบัติตนตามจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจอย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ โดยยึดถือหลักการความถูกต้อง ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ดัง มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้มาตรการที่รัฐกำหนด

ขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม มาตรา 31 บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายหรือกฎที่ออกโดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือ จริยธรรม

แนวทางการปฏิบัติ

(1) ปฏิบัติหน้าที่อย่างยุติธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ และต้องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของสังคมไว้เป็นที่ตั้ง

(2) ต้องมีบทลงโทษที่เข้มงวด สำหรับการกระทำผิดระเบียบข้อบังคับ หรือกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. หลักภราดรภาพ คือ ความเป็นพี่เป็นน้อง ไม่แบ่งแยก การมีส่วนร่วมกัน โดยการยึดหลัก จรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและ จรรยาบรรณของตำรวจ และส่งเสริมจริยธรรมและพัฒนาคุณธรรมของข้าราชการตำรวจ

แนวทางการปฏิบัติ

(1) ต้องให้ความเคารพในเรื่องความเชื่อทางศาสนาและหลักศีลธรรมจรรยาของบุคคล

(2) สร้างความคุ้นเคยกับองค์กรประชาชนชุมชน รับฟังความต้องการ ข้อร้องเรียน และ คำแนะนำ ต้องมีความยุติธรรม

บทสรุป

งานของตำรวจนั้นเกี่ยวข้องกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ต้องอาศัยความร่วมมือสนับสนุนจาก ประชาชนอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ตำรวจจึงต้องทำตัวให้เป็นที่ศรัทธาเชื่อถือของประชาชน จะต้อง ประพฤติตัวให้อยู่ในศีลธรรม และปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ถูกต้อง เทียงตรง ดังนั้นการสร้าง ความ เชื่อถือ ศรัทธานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในวิชาชีพ เพราะคำว่าวิชาชีพเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ และความสามารถเฉพาะที่อาชีพอื่นไม่สามารถทำได้ จึงต้องมีมาตรฐาน หลักการคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อรับรองสร้างความมั่นใจ และเป็นเหมือนดั่งค้ำยันเพื่อสร้างความ เชื่อถือ ความไว้วางใจ และความเข้าใจระหว่างกัน แต่ถึงอย่างไรตัวบุคคลนั้นย่อมต้องรู้จักขอบเขต ในสิทธิ และหน้าที่ของพลเมืองในด้านต่างๆของตนเองควรประพฤติมิให้ละเมิดกฎระเบียบ ข้อบังคับของกฎหมายบ้านเมือง อีกทั้งควรทำหน้าที่เป็นหู เป็นตาในการที่จะรักษากฎหมายและมี ส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมส่วนรวมเพื่อให้เกิดความสงบ เรียบร้อยในสังคมด้วยเช่นกัน.

เอกสารอ้างอิง

คู่มือหลักสิทธิมนุษยชนสากลในกระบวนการยุติธรรมที่พนักงานสอบสวนควรรู้. สืบค้นเมื่อวันที่ 5

สิงหาคม 2557. เข้าถึงได้จาก www.investigation.inst.police.go.th.

แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 .กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ . สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม

2557. เข้าถึงได้จาก www.rlpd.moj.go.th/.

สิทธิมนุษยชน. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2557. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/.../reuxng->

thi1khwam-hmay-khxng-siththi-mnus

กฏ ก.ตร.ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ. สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2557. เข้าถึง

ได้จาก bangkok.immigration.go.th.

สำนักงานจรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2557. เข้าถึงได้จาก

www.jaray.police.go.th/

คู่มือเล่มใหญ่. สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2557. เข้าถึงได้จาก www.takimmigration.go.th/wp-content/.../